

Mūsų LIETUVA

NR. 39 (1000) S. PAULO — BRASIL — 1967 M. RUGSĖJO — SETEMBRO 29 D. — XIX METAI

Laisvieji Lietuviai Pasirodė EXPO 67

Tryliktoji Kanados Lietuvių Diena Montrealyje pradėta švęsti rugsėjo 2-3 dienomis pakilioje nuotaikoje, išeinant į pasaulį su šūkiu: «Laisvė Lietuvai, ištikimybė jos kovai!»

1 val. p.p. tūkstantinė minia rinkosi į Band Shell E, kur turėjo įvykti tautinių šokių grupių, chorų ir tautinių šokių orkestro pasirodymas. Vietą labai netoli pagandinio įėjimo, tarp Irano, Austrijos, Šveicarijos ir Belgijos paviljonų. Pasaulinės parodos lankytojai, susižavėję mūsų šokėjų, besirenkančių prie pasirodymo vietos, spalvingais rūbais, būriais traukė pasižiūrėti ieuviškos programos. Todėl nenuostabu, kad apie porą tūkstančių vietų turinčią patalpą užpildė publika gerokai prieš pasirodymą, o programai prasidėjus, visi įėjimai ir praėjimai buvo taip užplūsti žiūrovų, kad negalima buvo nė jėga prasispausti. O daugelis, ypač jaunimas, sėdėjo ant grindų ar kur kitur tarp eilių.

Tai buvo laisvųjų lietuvių pasirodymas ir vienintelis leistas lietuviams pasirodyti Expo 67 ribose — viešai ir kitą dieną vakare pakartojant.

Programa prasidėjo vėliau. Jau to mūsų lėtumo neturėtų būti vykdančios programos, ypač kai dar susiduriama su kitataučiais.

Dr. Ilona Gražytė, atidarydama pasirodymą, pristatė šokių grupes, Aušros Vartų parapijos chorą ir tautinių šokių orkestrą. Ir toliau ji vadovavo lietuvių ir prancūzų kalbomis. Aušros Vartų parapijos choras, kuriam dirigavo Mme M. Roch, sugiedojo Kanados himną «O Canada» ir J. Gudavičiaus «Kur giria žaliuoja». J. Žilevičiaus «Laisvės daina» ir A. Vanagaičio «Vėjužėlis».

Šokių grupės, kurios suvažiavo ne tik iš Kanados, bet ir JAV-ųjų, pašoko audėjęs ir malūną. Entuziastingam publikos pritarimui šoko Chicago tautinių šokių ansamblis Grandis, Hamiltono Gyvataras, Londono Jaunimo meno ansamblis Baltija, Montrealio Skautų vyčių, Toronto «Gintaras» ir Waterbury «Sūduva».

Londono Baltija vyriškiai stipriai išpildė oželį. Tautiniams šokiams grojo orkestras,

o vadovavo Z. Lapinas.

Aušros Vartų parapijos choras sudainavo Motuš, motušę Kurteliai sulojo ir Malda už tėvynę. Atrodo, lyg chorui prisigijo kiek moteriškų balsų. Galėjo būti kiek stipresnis, ypač kai tokiose patalpose dainuojama, kur pusiau atvirame ore. Taipgi galėjo būti ne pro šalį kiek stipresnis ir orkestras.

Su tikrom medinėm klumpėm išbėgusi Chicagos Grandis, nutrinkseno klumpakojį, Hamiltono Gyvataras subtilia nuteikė į publiką savo Sadute, o abu šokių ansambliai kartu sušoko Landytinį

Chorui pritariant solo sudainavo Ūdrio dainą iš operos Pilėnai, A. Keblys. Dramatiškai «Laisvės» šaukėsi visas Aušros Vartų parapijos choras.

Po Hamiltono Gyvataro ir Toronto Gintaro išpildyto Astuonyčio, maloniai publiką nu teikė sušokti Subatėlė ir Kalvelis visų šokių grupių, palydint Aušros Vartų parapijos chorui ir Tautinių šokių orkestrui.

Masinis šokėjų išsibarstymas nuo scenos į puscenę, buvo labai gyvai sutiktas publikos ir sudarė žavų vaizdą.

Visas pasirodymas baigtas spontanišku Lietuvos himnu. Gal netoliese plevėsuojanči pavergtos Lietuvos vėliava ir po litrukų saugomi lietuviai priminė ne vienam apie moderniosius žudikus, ginklais stancius geležines sienas tarp brolių.

Pasirodyme dalyvavo garbės svečiai: Vliko pirm. dr. J. K. Valiūnas, Alto pirm. inž. A. J. Rudis su ponu, KLB krašto valdybos pirm. A. Rinkūnas, Balfo pirm. kun. V Martinkus ir kiti.

Buvo laikai, kai Pasaulinėje tarptautinėje parodoje plevėsavo laisvai nepriklausomos Lietuvos vėliava. Per didelį pasiryžimą, laisvųjų lietuvių dedamas pastangas pasiekti pavergtą broli ir seserį, per anų pasiaukojusių ir daugelio nekaltai pralietą kraują ir visų lietuvių ištvermę, mažoji pavergtoji motinėli Lietuva išvys dieną, kai ir jos vėliava plevėsuos garbingai tarp laisvųjų tautų.

Tūkstantasis Numeris

P. Ragažinskas

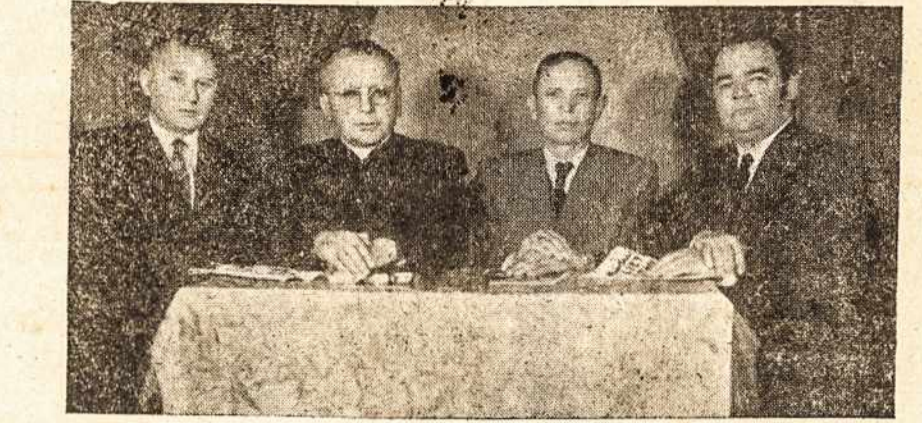
Mažai kas pastebėjo, kad šis «ML» nr. yra tūkstantasis.

Lietuviško laikraščio gyvenime, ypač išsivijoje, yra svarbus faktas, žinant ekonominių ir kultūrinių sąlygų sunkumą.

Ar «ML» pateisino savo per dvidešimt metų egzistenciją, ar ne, tegali atsakyti jos skaitytojai. Leidėjai, redaktoriai jaučia kad ji techniškai ir turinio atžvilgiu nėra tokia kokios pageidautume. Norėtume «ML» matyti gražesnę ir įdomesnę. Bet tam reikaliaga daug daugiau pinigų, negu jos skaitytojai ir rėmėjai sutelkia ir didesnio bei pastovesnio bendradarbių kolektyvo.

Lietuviška spauda yra būtina turėti, nors ir su nemažais trūkumais, nes ji duoda tokių žinių iš laisvo pasaulio ir pavergtos Lietuvos gyvenimo, kokių jokiam vietiniame laikrašty nerasime. Ji yra veidrodis lietuvių visuomeninio ir kultūrinio veikimo, kovų už Lietuvos išlaisvinimą kursytoja.

«ML» leidimas buvo paties gyvenimo aplinkybių išsiau-

Štai garbingieji «Mūsų Lietuvos» kurėjai ir leidėjai, kaip jie atrodė pirmam numeriui išeinant.

Iš kairės dešinėn: Juozas Matelionis, Motiejus Tamaliūnas, prel. Pijus Ragažinskas ir Bronius Šukevičius.

tas. Brazilijos lietuvių visuomenė, kurios didelė dauguma yra katalikai, negalėjo pasilikti be savo spaudos. Tuo metu ėjęs laikraštis nepatenkino katalikų reikalavimų, ne turėjo aiškios ideologinės linijos.

«ML» yra «Šviesos», ėjusios prieš antrą pasaulinį karą įpėdinė. Karui prasidėjus, Brazilijoje svetimšalių spauda buvo uždaryta. Taigi ir «Šviesa» užgeso. Ir po karo vėl pradėtas leisti katalikiškos orientacijos laikraštis, beveik tie patys žmonės, kurie rūpinosi «Šviesos» leidimu, nutarė naują laikraštį — «Mūsų Lietuvą».

Tolimesnė laikraščio ateitis yra lietuviškos visuomenės, ypač jaunesnės kartos rankose. Ji yra lietuviybės likimo barometras. Kol bus lietuvių, tol bus lietuviška spauda reikalinga. Ji yra mūsų tautinės gyvybės ženklas, ir kovos už lietuviškus idealus įrankis.

TAI BUVO BALIUS!

Jau kelinti metai sv. Juozas p. Vyrų Brolija rengia spaudos bičiulių balių Mookoje «Mūsų Lietuvai» paremti. Kiek vieną kartą dalyvavusieji buvo patenkinti. Siemet daug kas pasakė, jog balius buvo savo nuotaika už visus ankstesnius malonesis ir geresnis.

Balių pradėjo Tėvų Jėzuitų vyresnysis kun. Leonas Zaremba, S. J. trumpučiu žodeliu pasveikindamas susirinkusius, padėkodamas rengėjams, šeiminkams ir patarnautojoms bei atsilankiusiems. Tada labai gražia tai proga specialiai sukurta invokacija — malda palaimino stalus.

Įvairūs bei gausūs valgiai ir gėrimai lenkė stalus, žadino apetitą. Žmonės viskuo naudojosi kultūringai ir blaiviai. Išviešpatavo itin linksmas nuosirdi nuotaika, kurią netikėtai labiau pagyvino užgesu i elektros šviesa ir atsi radusios ant stalų žvakės.

Meninėje dalyje «Aušros» choro pirmininkas Jonas Bajorynas su savo nariais pp Mirna ir Regina Braslauskaitėmis bei pp Liūnginu Gaigalu ir Pijum Butrimavičium jautriai paskaitė dr. Vinco Kudirkos spaudos draudimo laikų sudramatintą apsakymą «Rožiukė ir Martinukas». Trys broliai Ralickai bei Vladas Jurgutis padainavo keturias balsais ketvertą dainų. Publika visiems karštai plojo.

Lietuviški parengimai negali apsieiti be eilės kalbų. Tai ir čia to stiliaus laikytasi. Vyrų Brolijos vardu Juozas Matelionis padėkojo atsilankiusiems spaudos rėmėjams ir visiems talkininkams balių rengiant. Kapitonas Juozas Čiuvininkas jautriai paminėjo lietuvių spaudos sunkų kelią. Jo Prakilnybė prelatas Pijus Ragažinskas nušvietė lietuvių spaudos sunkumus Brazilijoje. Plačiau jis palietė ML eilę kelią ir jos vargus. Dėkojo spaudos baliaus dalyviams už paramą praėityje bei ragino toliau visomis jėgomis palaikyti mūsų savaitraštį. «Jame randame tokių žinių, kokių neduoda ir neuos mums nė vienas kitomis kalbomis einas laikraštis», pasakė Prelatas, ir užbaigė pasakydamas kad netekti ML būtų aiškus mūsų (pabaiga 6 pusl.)

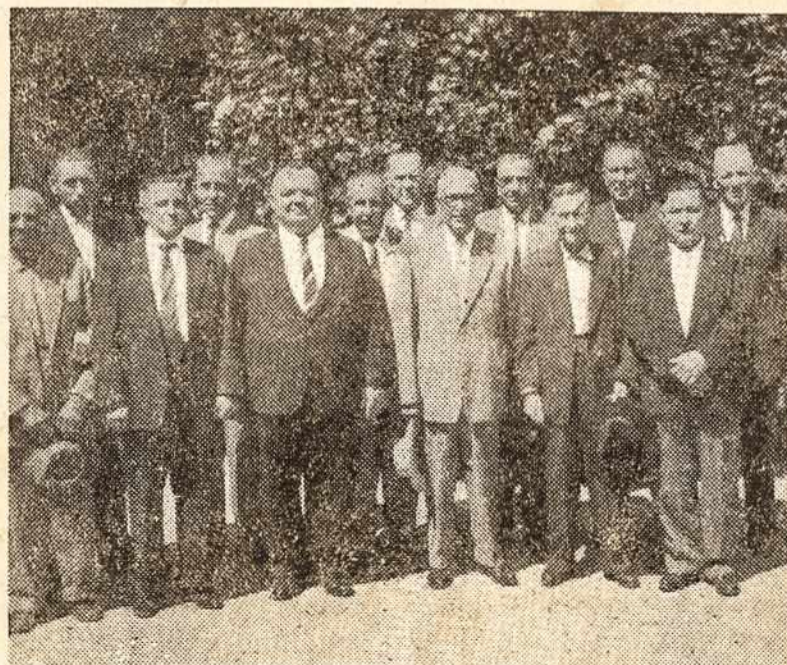
LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ ORGANIZACINIO KOMITETO ARTIMIAUSIAS POSĖDIS IVYKS SEKMADIENI, SPALIO MĖN. 8 DIENA, MOOKOJE, Rua Lituania, 67, lygiai 15 valandą.

Diėnotvarkėje;

1. Rinkimų komisijos pranešimai apie rinkėjų registracijos bei kandidatų į Tarybą parinkimo eigą.
2. Įvairiems rajonams rinkiminių komisijų sudarymas;
3. Rinkimų datos aptarimas;
4. Sumanymai, klausimai ir tt.

Prašomi dalyvauti visi LB organizavimo komiteto nariai, rajonų atstovai ir registatoriai.

Įž. Zenonas Bačelis
Pirmininkas

Tūkstantojo «Mūsų Lietuvos» numerio garbės leidėjas yra ŠV. VARDU JUOZAPO VYRŲ BROLIJA, kurios energingą valdybą, surengusią čia aprašomąjį spaudos balių, regime šitame paveiksle.

Kanados lietuviai rodo...

Lietuviai, nesigėdinkim ko plačiausiai rodytis savo kultūriniais sugebėjimais. Tokia buvo viena iš pagrindinių Vliko pirmininko dr. J. K. Valiūno minčių, pasakytų jų kalboje Montrealo universiteto salėje, Kanados Lietuvių Dienos išskilmėse.

Tokį paskatinimą išstarti, saiko Vliko pirmininkas, šį kartą stipriai padrašino puikiai pateiktas Kanados Lietuvių Dienos turinys. Dedant pastangas padėti Lietuvai atgauti laisvę, mums nepaprastai svarbu dažniau ir plačiau skleisti gerą išpūdį apie save, tuo pačiu ir apskritai apie lietuvių tautą. Kanados Lietuvių Diena buvo vienas iš gerųjų pavyzdžių, kaip tai darytina.

Vliko pirmininkas ta progą nurodė ir kitą Lietuvos laisvės kovoje svarbų ginklą: Stenkimės būti «akademikų tauta», tai yra, dėkime visas pastangas, kad mūsų jaunoji kartą išsivaistytų aukštesnį mokslą. Jei mūsų palyginti, nedaug tepriskaičiuojama, tai kaip tik todėl ir svarbu, kad jaunoji karta iškilų ne tik lietuviškai susipratusi, bet ir kiek tik įmanoma geriau išsismokslinusi,

Rugsėjo 17 d. Vliko pirmininkas dalyvaus ir kalbės Bostono Lietuvių Bėndruomenės rengiamame Tautos Šventės minėjime.

(ELTA)

Visi uz viena, vienas uz visus

Lietuvos laisvės kova visuotinė. Todėl tam reikalingi jungiamosios visos mūsų jėgos ir resursai, pabrėžė prel. J. Balkūnas Clevelande, rugsėjo 2-3 d. ten vykusiame Pasaulio Lietuvių Gydytojų Sąjungos suvažiavime, kur dalyvavo kaip Vliko atstovas.

Savo kalboje prel. Balkūnas kruopščiai priminė Vyriausio Lietuvos Išsivaisinimo Komiteto — Vliko — susikūrimo aplinkybes ir vėliau jame įvykusius struktūrinius pakeitimus. Apžvalgos išvadoje pabrėžė, kad Vlikas, nepaisant tų ar kitų pakitimų, kaip institucija išliko ir tebėra tas pats: rezistuojančios tautos sukurtas, jos priekyje stovėjęs, jos varau kalbėjęs ir dabar t. beveikiąs tam pačiam tikslui Lietuvos laisvės laimėjimui.

Dabar, Lietuvos laisvės atkūrimo 50 metų sukakties išvakarėse, — kalbėjo prel. Balkūnas, — Vlikas ir vel emėsi iniciatyvos sujungti visas gyvusias jėgas sukakčiai paminėti.

«Pries Apsepusia Maskva Lietuviai Tikrai Spindi»

Šitaip užvardijo savo reportažo Aarono R. Einfranko reportažą Toronto dienaarštis THE TELEGRAM, liepos 24

d. Tą straipsnį išsiai perpaudiname iš Montrealyje leidžiamos «Nepriklausomos Lietuvos» savaitraščio.

VILNIUS, LIETUVA.

Viena iš dabartinio pasaulio ironijų yra ta, kad Lietuvai ir kitiems sovietų bloko kraštams neduodama nepriklausomybės ir neleidžiama dalyvauti Jungtinėse Tautose.

Savo laikraštį a stovaudamas Jungtinėse Tautose pastebėdavau, kad jų pareigūnai ir diplomatai pasijusdavo labai nesmagiai, kai kas nors pasisakydavo už laisvę pavergtoms rytų Europos tautoms. Afrikos ir Azijos klausimas tai būdavo tvarkojamais maldiemis JT antikolonialistams, tačiau tautos kaip lietuviai, nelabai domindavo šią pasaulinę organizaciją.

KAS KALTAS?

Šiaip negalima Jungt. Tautų per daug kaltinti už jų dvi gubą mastą Lietuvos, Estijos ir Latvijos atžvilgiu. Baltų tautos dabar neatšaukiamai yra sovietų imperijos dalimi,

ne Jungt. Tautų bet didžiųjų rytų-vakarų jėgų bei dvigubos geografinės ir istorinės tragedijos dėka.

Turi seną kultūrą, išdidūs ir darbštūs lietuviai 18 amž. buvo praryti caristinės rusų imperijos. Nepriklausomybė atėjo tik pirmojo pas. karo pasėkoje, kai rusų imperija pradėjo braškėti atakuojama vokiečių invazijos ir bolševikų revoliucijos.

Nors bolševikai greit atgavo didžiumą caro imperijos, bet Lietuva, Latvija ir Estija išlaikė savo laisvę iki 1940 metų.

KAIP UŽGRIEBĖ

Sovietams pavyko pasigrobtį Baltijos valstybes tikrai Stalinui susitarus su Hitleriu, ir jie tas respublikas pavertė socialistinėmis. 1941 m. Lietuvą «išlaisvino» naciai, o 1945 m. vėl iš naujo «išlaisvino» sovietai. Jėga ją gražindami į savo prieglobstį.

PARDAVIMAS

Nors techniškai Vakarų valstybės dar nepripažįsta Lietu-

vos įjungimo į Sov. Sąjungą, šis vakariečių politika, betgi, yra veidmaininga. Kaip Lietuvos laisvė buvo pasmaugta Hitlerio ir Stalino susitarimu, taip Stalino-Roosevelto-Churchillo sąjunga nusprendė, jog Lietuva nebebus nepriklausoma.

Už bolševikų bendradarbiavimą prieš bendrą priešą nacius, Jaltaje ir kitur tytomis buvo parduota Lietuva ir kitos baltų respublikos.

IR VISTIEK SKIRIASI

Nežiūrint, kad Lietuva yra paversta sovietų imperijos dalimi, skirtumas tarp sostinės Vilniaus ir Maskvos yra stebinantis. Lietuvoje, Vilniuje žmonės yra geriau apsirėdę ir pavalgę. Čia veikia net kabaretas. Čia taipgi mažiau bauginasi Raudonojo Prievaraldo, negu Maskvoje. Trumpai — Lietuva, tai vakarai. Net ir rusai žiūri į lietuvius kaip į «vakariečius», todėl aišku, kodėl taip daug jų nori čia apsigyventi.

KODĖL LIETUVIAMS SEKASI

Didžiama Lietuvos sėkmė, atrodo, priklauso lietuvių sugebėjimo atsispirti prieš jiems rusų primestą politinę-ekonominę sistemą. Kaip ir kitose sovietų tautose, bet ir komunistų partija Lietuvoje kartais užima tautinę liniją prieš rusų primityviškumą, tačiau atsargiai ir nejučiomis.

YRA IR BAIMĖS

Betgi Vilniuje ir visoje Lietuvoje tebėra baimės. Bijoma, kad nesugrįštų 40-50 metų stalinistinė priespauda. Stalinui valdant, tūkstančiai lietuvių buvo išvežti į Sibirą, kaikurie negrįžtamai.

Bijoma, kad Lietuva nebūtų ekonomiškai ir kultūriškai rusų suvirškinta. Man susida-

(pabaiga 5 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, auomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel 31 2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel 37-0324
14,00 iki 18,00 val

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Šviesos šešėliai Tamsoje

FALJETONAS

JERONIMAS IGNATONIS

(tęsinys)

— Aš pirma atėjau, ir man priklauso 2.000 dolerių! — spiego viena iš ponių. Ir visos vėl to paties reikalauja.

— Sakyk, kas man daryti? — bėviltiškai išskėčia rankas į mane šeimininkė.

— Yra išeitis — pagalvoju vienas pats sau.

— Sakyk, tu gi man patarei paskelbti spaudoje. O dabar patsai matai, kas įvyko! — neatstoja šeimininkė.

— Palaukite. Dar pažiūrėsimė, katras iš jų yra tikrasis Snukis — pasakau ponions ir išskubū į savo butą apačion. Prsiminiau vieną istoriją su Snukiu, kurios niekuomet nebūčiau sakęs šeimininkei. Dabar gi gyvas reikalas. Tegū supras kas buvo anuo metu.

Jau kaip minėjau, Snukis

mėgdavo pasistiebtį ant mano lango ir pasižiūrėti į mano kambarį. Ir kiek jis man marškinių išpekčio avo purvinomis kojomis! Kai tik būdavo aš padžiaunu prieš saulę marškinius, ar rankšluostį, — žiūrėk, Snukis jau ir stovi ant jų. Ir taip jis mane išsindindavo, jog buvau priverstas griebtis šuniškos priemonės. Girdėjau žmones pasakojant, kad šunes kažkodėl labai nemėgsta terpentino. Nušjpirkau visą butelį terpentino ir čia pat palangėje pasidėjau. Laukiaū progos. Padžioviau kartą marškinius ir laukiu pilna stikine terpentino. Kaip ir buvo laukta, tuoju Snukis laiptais nusirito ir kyšt nosį pro langą į mano kambarį. Aš taip visą stiklinę jam į snukį. O Dievelėliau tu mano! Kad Snukis šoks! Tik pacypt, pacypt ir tiesiai

į šeimininkės miegamąjį. Palindo po antklode, ir cypia, staugia ir verkia, ir nosį trī-į paklodę, pagalvę ar į čiuzinį. Šeimininkė šaukėsi pagalbos. Aš ją raminu, kad greitai viskas praeis, bet tikros tiesos apie terpentina jai nesakau. O kurgi tie susnos bėgs, patrynus terpentinu, kad ir iš užpakalio!

Pasiimu terpentino butelūką ir grįžtu. Liepiu sustoti vioms su šunimis į eilę, o šeimininkę paprašau atidaryti duris. Brūkšteliu terpentinu vienam šuneliui pauodegin, ir tas kad šoks! Čypdamas tik aijai, aijai ir tiesiai pro duris laukan. Nusirita laiptais ir į gatvę. Ir tu jo nesulaikysi ir taip visi šunes iš eilės, ir nė vienas šunelis nebėgo į šeimininkės lovą pasislėpti po paklode. Tokiu būdu klavsimas lengvai išsprendė. Čia nė vieno tikrojo Snukio nebuvo.

— Tai dar pamatysime — visos poniutės išspraginusios akis, išsinešdino. Likome vė

vieni du su šeimininke.

— Tai taip Snukio ir nėra? — girdžiu jos aimaņą

— Nėra! — atsakau. Ir ji dabar suprato ano meto istoriją su Snukiu, kaip jis vartaliojosi staugdamas josios lovoje.

Čia istorija būtų baigta, jei ne dar vienas motykis.

Kitą dieną mane iškviečia dienraščio redaktorius.

— Aš tau sakiau, kad nekeisk antraštės! O dabar prašau! Eik ir aiškinkis! — sutiķęs mane redaktorius, apipylė karštu dušu. Jis toks keistai nervingas. Lyg jį kas pul-tų, bet ne mane.

— Aš nicko blogo nematau, — ieškau žodžių, už kurių galėčiau pasislėpti.

— Nieko blogo! Manai yra malonu, kai tau į redakciją ateina dešimts šunų, lygiai tiek pat ponių ir jų advokatų!

— Šunų?!

— Taip, taip. Pamatysi.

Ir jis mane įveda į redakcijos kolektyvo kambarį. Ten susirinkę smalsuoliai, kritikai

korespondentai, rašto žinovai! O kitame pasienyje vi-os tos pačios ponios su šunimis išerikiavusios ir dar advokatus atsive usios.

— Čia gi kas? — sušukau. Šunes pamatę mane, tik pastryk aijai, aijai ir neria pro langą. Laimei langas atviras buvo. Ir ponios neišlaikė jų.

— Snuki! Ei Snuki! — šaukiu persisvarinęs per langą, bet šunes skuto gatve kiek įmanydami. Nė vienas net neatsisuko net pasižiūrėti. Tada aš atsisuku į ponias ir pasakau:

— O vis tik Snukio čia nėra.

— Kaip tai nėra! Apie ką tamsta rašei? Ar ne apie toki šunį? 2.000 dolerių priklauso man. Aš atvedžiau tokį šunį, kokį aprašei, — šoko viena iš ponių.

Paskui ją ir kitos. To paties reikalauja.

— Iš tikrųjų, apie ką tams-telė raše? — klausia vienas painiųjų raštų aiškintojų.

(Bus daugiau)

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 7,00 visoje P Amerikoje. **GARBĖS PRENUMERATA** N Cr. \$ 25,00. **GARBĖS** Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 50,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 10 15 **SKELBIMAI:** pirmame puslapyje N Cr. \$ 10,00 paskutiniajame N Cr. \$ 5,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 2,50 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

TŪKSTANTIS

Labai apvalus skaičius. Tūkstantėlis! Šis «Mūsų Lietuvos» numeris yra TŪKSTANTASIS. Tegū ir ne tūkstančio metų jubiliejus, bet lietuviškam lai kraščiai išėjimoje tūkstantis išleistų numerių nėra «vakuumo darbas», kaip žemaičiai pasakytų. Geriausiai tai žino ML garbingieji sumanytojai, leidėjai, redaktoriai, o visų geriausiai jos administratoriai, buvusieji ir dabartinis.

Savaitraščio leidimas yra ypač sunkus Brazilijoje. Tik prieš keletą dienų pasiteiravus spaustuvininko p. Broniaus Sukevičiaus, kiek ML buvo spaudinama daugiausiai atsakė: «1000 egzempliorių». Neglėdamas tikėti, kad tai būtų tiesa ir manydamas, kad jis nesuprato mano klausimo, pakartojau: «Ar kada nors, bent vieną kartą spaudinote ML daugiau negu 1000 egzempliorių? Ir vėl tas pats atsakymas: «Niekada. Daugiau ai kiek esame spaudinė, vieną kitą kartą, tai buvo 1000. Paprastai svyravo tarp 800-900».

Tas atsakymas buvo redaktoriui ir malonus ir skaudus. Malonus todėl, kad ir dabar kas savaitę spaudiname 900, o neretai ir truputį daugiau. Todėl nepaisant visų trūkumų, visų senų skaitytojų išmirimų, išvažiavimų kitur, ML tiržas nesumažėjo. Tas pats spaustuvininkas patvirtino jog dabar pastoviai yra daugiau ML spaudinama, negu bet kada anksčiau. Jis turi žinoti, ką sakas, nes juk jis kiekvieną spaudinamo numerio egzempliorių perleidžia per savo rankas ir per mašiną šešis kartus, ar mažiau keturis.

Spaustuvininko atsakymas buvo drauge ir liūdnas. Jei net prieš 19 metų pradėjus leisti pirmą ir vienintelį lietuvišką savaitraštį, karui pasibaigus, nepilnas tūkstantėlis prenumeratorių teatsirado iš 30 ar 40.000 Brazilijos lietuvių, tai buvo ir yra skaudus liudijimas, ar tai menko mūsų žmonių raštingumo, ar didelio dvasinio apsilaidavimo ir didžiausios daugumos nebebranginimo lietuviško spaudinto žodžio, už kurį mūsų tėvai ir seneliai net Sibiranėjo.

Pasirodžius «Mūsų Lietuvai» kiek vėliau gimė ir mirė dar kiti laikraščiai. Bet ir jie neturėjo daugiau prenumeratorių. Man sako, jog dažniausiai tie patys žmonės pirko ir ML ir kitus laikraščius. Bet kai kiti dėl nepakankamo skaičiaus prenumeratorių turėjo išmirti, tai ML išaikė jos steigėjų ir leidėjų didelę lietuviško rašto meilę, užsispyrimą ir tiek leidėjų, tiek prenumeratorių didelis pasiaukojimas.

Ir ta garbė priklauso pirmoje vietoje gerb. prel. Pijui Ragažinskiui, bei p.p. Juozui Matelioniui, Broniui Šukevičiui ir Motiejui Tamalūnui, kurie sukrapštė reikalingus milreisus spaustuvei įrengti, darbininkams apmokėti, ir kitoms išlaidoms per eilę metų padengti.

Per tą laiką ML labai daug pasidarbavo menininkas Vladas Vijeikis. Iki jis gyveno S. Paulyje, jis buvo ir redaktorius, ir rašytojas, ir iliustratorius. P. Šukevičius sako kad jis buvęs ir tikrasis ML sumanytojas, pakisęs tada kun. klbonui P. Ragažinskiui mintį leisti lietuvišką savaitraštį, kurią jis mielai priėmęs ir ją įkūnyti ėmėsis.

P. Vijeikiui išvykus į JAV visa laikraščio redagavimo ir leidimo našta krito ant prel. Ragažinsko pečių, ir jis garbingai nešė ją iki atvyko Teval Jėzuitai. Jam talkininkavo menininkė p. Stančikaitė-Abraitienė, ir keletas kolonijos rašytojų, kaip pp. Henrikas Valavičius, Klemensas Ju ra, K. Pažeraitė, J. Antanaitė.

Kad laikraštis būtų įdomus, reikalinga turėti ko daugiau įvairių sričių bendradarbių. Vienas du žmonės, ilgą laiką, negali išlaikyti tikrai patraukli, nors gerokai gabumų turėtų. ML niekada negalėjo girtiis gausiu bendradarbių rašytojų skaičiumi. Nesigiria juo nė šiandien. Ir nėra šiuo metu nė vieno vilties spindulėlio, kad jų kaip nors iš kur nors atsirastų. Ta yra didžiausia kliūtis, neleidžianti ML gerėti turiniu.

Kad laikraščio išvaizda būtų patraukli, reikalinga gera spaustuve, įvairių rūšių raidy

mai, gausiai nuotraukų iš mūsų pačių gyvenimo ir iš pasaulio įvykių. Deja, ML ir to neturi nes neturi reikalingų lėšų raidinams bei paveikslų kliūšoms apmokėti. Jei visi ML ėmėjai laiku, t. y. metų pradžioje užsimokėtų savo prenumerata, tai būtų galima lai kraštį pagerinti, kai nei redaktoriui, nei administratoriui nemokama jokio atlyginimo. Bet kai iš 900 ėmėjų net 400 po keletą metų nėra atsilgę, kai iš 500 prenumeratorių ir garbės leidėjų tenka apmokėti ir tu 400 neužsimokančių išlaidas, tai ir nebelieka iš ko laikraštį gerinti.

Ir kai, nepaisant visų tų ir kitų kliūčių bei sunkenybių, ML visgi jau išeina tūkstantuoju numeriu, tai ne be pagrindo yra kuo pasidžiaugti ir pasididžiuoti. asidžiaugti ir pasididžiuoti ypač tais M. L rėmėjais, platintojais, palai kytojais, ir palinkėti - nepailskite! Jūs esate garbingi mūsų karynešiai. Užpraėjusią savaitę įvyksiuose spaudoje bačiuje prel. Ragažinskas pasakė: «Je ML užsidarytų, tai būtų mūsų lietuviškumo mirties ženklas». O šitaip mirties dar nenorime!

Spaudos Bitelės

Ir atspaudinta «Mūsų Lietuva» daugelio lietuvių niekada nepasiektų, jei nebūtų pasišventėlių ją pristatyti. Tokie ML platinimo pasišventėliai yra:

Zelinoje: Juozas Baužys ir Balys Latvėnas.

Mookoje Andrius Pupienis ir Simas Kuzmickas.

Agua Raza: p. V. Leita.

Alto da Mooca: p. Pipiras-Pieper, Edvardas Šmitas.

Bom Retire Antanas Dambinskas.

Casa Verde: Juozas Matelionis.

V. Anastacio: mok. St. Kubiliūnas ir p. Brusokas.

Lapoje: p.p. Vidžiūnai, Meškauskai ir St. Karalkevičius.

Parque das Nações: p. J. Buragas.

Moiho Velho: p. B. Tubelis ir A. Kučinskas.

Kas ketvirtadienį po keletą valandų rankoves pasiruošę darbuojasi laikraščiai su vynioti, adresus uždėti, užantspauduoti ir taip paštui paruošti šie ištikimieji vyrai. Jo nas Dimša, Andrius Pupienis, Kazys Musnickas.

Visiems tiems nuoširdiems be jokio atlyginimo savo laiką paaukojančioms bendradarbiams ML Administracija savo ir skaitytojų vardu tariamo išraiškia ačiū!

Automobiliui už išvežiojimą po bairus nereikia dėkoti, nes jis vistiek nesupra.

RAIDĖ PO RAIDĖS

Kokia padėka gi priklauso tiems dviems vyrams, kurie kiekvieną ML numerį surenka raidę po raidės, diena po dienos, metai po metų! Kas mūsų turėtumėm tiek kantrybės? Kam neskaudėtų kojos išstovint vienoje vietoje po 8

Kova su jaunimu ir kova dėl jaunimo

STUDENTAI KALBA

Per vienuoliką metų Lietuvių Fronto bičiulių ruošose studijų savaitėse buvo skaityta keleriosdešimt paskaitų, bet bene pati įdomiausia ir daugiausia diskusijų sukėlusią programą buvo mūsų akademinio jaunimo simpoziumas, įvykęs Dainavoje rugpiučio 19 d.

KAIP AŠ SUPRANTU SAVO PAREIGĄ LIETUVAI

Jaunimas turėjo pasisakyti tema «Kaip aš suprantu savo pareigą Lietuvai» ir pasisakė 10 studentų, išskeldami įdomių minčių, vienomis jų nūdžiugindami, o kitomis nuliūdinami labai gausiai susirinkusius.

Aldona Zailskaitė, baigusi vokiečių kalbos studijas Illinois universitete, akcentavo, kad pasisakanti ir kovojanti už laisvą Lietuvą, tačiau mano, kad paverttas Lietuvos jaunimas susigyręs su komunistine santvarka, gi jei ir kovojas už lietuviškumą, tai pačiu lietuvišku komunizmu yra patenkintas.

Milda Pakalniškytė, medieikos studentė, išreiškė teigimą, kad Lietuva turi būti išlaisvinta, tačiau ji netiki kad tai bent artimiausioje ateityje būtų pasiekta.

Indrė Damušytė pasisakė, kad vienokiu ar kitokiu būdu reikia Lietuvos reikalas iškelti Jungtinėse Tautose. Komunizmas turi kristi ir jis kris.

Gailė Mačionytė pabrėžė, kad jaunimas galvoja pragmatiškai, jam Lietuvos laisviniavimo tikslai mažai žinomi ir pats laisvinimo darbas daugelio nedomina.

Uosis Juodvalkis, matematikos studentas, išskėlė klausimą ar apsimoka Lietuvą laisvinti, nes taikos keliu vargu ar išlaisvinimas būtų įmanomas, gi karas sunaikintų Lietuvą.

Patrimpas Prapuolenis, psichologijos studentas, netiki, kad Jungtinių Tautų pagalba būtų galima išlaisvinti Lietuvą. Jis tiki komunizmo evoliucija. Pažymi pareigą mylėti Lietuvą.

Pranas Zailskas pareiškė, kad išėjimoje, o ir pavergtoje Lietuvoje, mūsų pirmoji pareiga išlaikyti lietuviškę.

Vaidevutis Valaitis, studijuojas pedagogiką, tikino, kad visi turi ruoštis komunizmo kritimui ir Lietuvos atstatymui.

valandas? Ir štai mūsų mielieji pp. Bronius Sukevičius ir Algis Savickas visa tai atlieka, kiek tik galėdami ištikimiau ir ilgą eilę metų. Ir jei ne p. Šukevičius, tai redaktorius būtų nepastebėjęs kad šis numeris bus tūkstantasis.

Tiems spaustuviams vyrams irgi tariame karštą nuoširdų ačiū!

ML Redakcija ir Administracija

Leonas Valaitis išreiškė, kad dešimt metų laikotarpis dar daugiau lietuvių sutirpins šis amerikinis tautų tirpinimo puodas, tačiau reikia stengtis lietuviškumą išlaikyti.

Vyt. Kutkus, politinių mokslų studentas, vieno prokumnisto profesorius paklaustas kodėl studijuoja, atkirtęs, jog studijuoja tam, kad tokiems kaip profesorius, įrodytų, kad yra Lietuva ir kad ji nėra So vietų Rusijos dalis. Išreiškė, kad reikia kovoti prieš komunizmą, ne vien tik deklaravimu ir šaukimu - laisvė. Pabrėžė, kad tol jaunimas rūpinasis Lietuvos laisviniavimu kol vyresnieji rūpinasis jaunimu.

Apskritai visi jaunimo atsakymai buvo gana savarankiški ir nedeklaratyvūs, laukiant susirinkusiųjų pritarimo, bet daugiau ar mažiau atskleidžia jaunimo galvoseną. Simpoziumui vadovavęs Rosterio universiteto profesorius dr. A. Klimas neleido vyresniųjų sakyti jaunimui pamokslų, bet statyti tik klausimus. Į klausimą, ar jaunimas vykty j laisvą Lietuvą, vieni atsakė taip, kiti - ne. Beveik visi atsakė norėtų ją aplankyti. Pasilikti joje norėtų tik tada, jei matytų, kad ten gali būti reikalingi, gi kiti pasisakė, kad nevyktų, nes čia aukštesnis gyvenimo standartas.

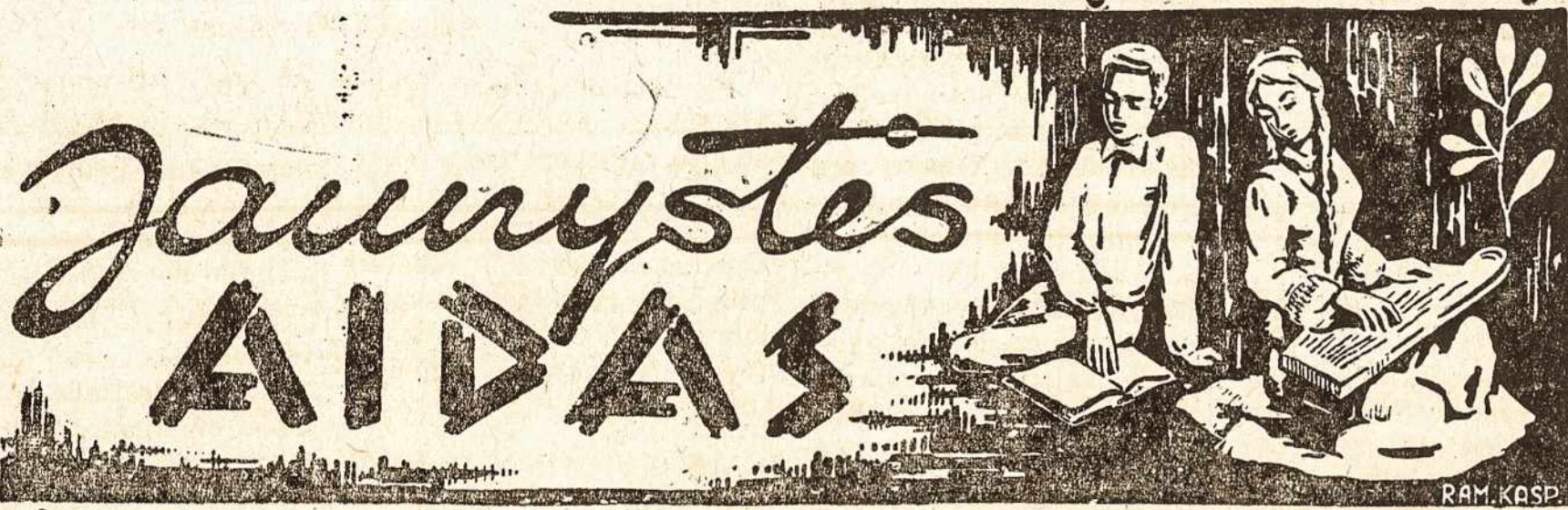
Ar karo metu vykty kovoti už Lietuvą, vieni atsakė taip, kiti pažiūrėtų kokia būtų situacija, nes šiaip tai labai jau teoretiskas klausimas. Apskritai tiek simpoziume dalyvaavęs, tiek iš salės kalbėjęs jaunimas visus pradžugino puikia, be akcento, lietuvių kalba, nors kai kurios jų mintys sukėlė ir susirūpinimo. Apskritai prie šio labai įdomaus simpoziumo dar tektų vėliau grįžti, juo labiau, kad visa yra įrašyta į juostas. Jaunimas galvoja realiai, daugiau pragmatiškai nei idealistiškai, tačiau jų lietuviškumas nėra užgesęs.

AR TAI TIK LUKŠTAS

Prieš tai įvyksiuose simpoziume tema «Mūsų bendrieji uždaviniai ir jų konkretūs vykdymas Lietuvos laisviniavimo kovoje» buvo taip pat gana įdomių pasisakymų. Inž. Br. Kainys išskėlė, kad mūsų pirmoji pareiga auklėti jaunimą, detroitietis Polteraitis pabrėžė, kad visi vieningai turir talkinti mūsų veiksniams inž. V. Galvydis pažymėjo, kad turime išlaikyti tautinę, gyvybę, kaip saugojame savo tapdami išeiiviais. A. Kasulaitis nusiskundė, kad mūsų jaunimas yra tuščias kevalas, kad neturi idėjų, kad mes jį šokantį ir dainuojantį tik lepiname, bet jame nėra gyvosios lietuviškos, jis nesireiškia lietuviškoj veikloj.

Gaila, kad A. Kasulaitis nebegalėjo dalyvauti jaunimo simpoziumo metu, tada būtų

(pabaiga 5 pusl.)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Sveikiname Mieliasias Viešnius!

Kaip tik šį tūkstantąjį ML numerį spaudinant atskrido iš Š. Amerikos dvi labai mielos viešnios, panelės Estera Bendžiūtė ir Gema Kreivėnaitė, lietuvių tautinių šokių specialistės. Atskrido jos gerb. prel. P. Ragažnsko pastangomis, ir pabus mūsų tarpe keletą savaitių. Jei atsirastų norinčių, jos mielai pamokys jaunimą gražiai šokti tautinius lietuvių šokius ir galėtų taruoti mums keletą tų šokių mokytojų. Tik reikia, kad jaunimas tuo susidomėtų ir uoliai bei punktualiai lankytų pamokas.

Be abejo, būtų per daug sunku visų miesto dalių interesuotam jaunimui suvažiuoti į vieną vietą. Todėl taut. šokių pamokos galės būti ir įvairiose vilose, kur tik atsirastų būrelis šokti norinčių vaikinių ir mergaičių. Kur ir kur ais vakarais tai bus galima turėti, reikia tuojau susitarti su gerb. Pr. Ilatu.

Jaunime, pasinaudok proga, nors ir tektų paaukoti sav. laiko ir poilsio. Viešnios paaukoko ne tik laiką, bet ir savo uždarbį mūsų labui, jos duos jums ir savo jausmus, puikius talentus bei patyrimą!

VYTAUTAS DIDYSIS LIETUVOS KRIKSTAS SIMAS SUŽIEDĖLIS

Krikštas lietuviams iš tikrųjų buvo labai reikalingas karalius Mindaugas dar prieš pusantro šimto metų buvo apsikrikštijęs su visa savo šeima ir įkūręs pirmąją Lietuvos vyskupiją. Bet kai kerštingi kunigaikščiai jį nužudė, tai drauge su juo išayko Lietuvoje ir katalikų tikėjimas, ne spėjęs nė prigyti. Lietuviai ir toliau kūrė šventąsias savo ugnes, garbino savo senelių vėles, gamtą, medžius, gyvulius. Visoje Europoje tik jie vieni nebuvo krikščionys. Tai skyrė lietuvius nuo krikščioniškų tautų ir davė kryžiuočiams progos nuolat Lietuvą puldinėti ir siaubti. Jie teisindavosi norį lietuvius pakrikštyti, o iš tikro tenorėjo juos pavergti. Gindami savo laisvę, mūsų sentėviai iš tolo vengė to tikėjimo, kurį išpažino šie jų priešai. Žiauriu savo elgesiu kryžiuočiai tik atbaidė lietuvius nuo dieviškojo Kristaus moks o ir ilgam sulaukė juos nuo krikšto. Palenkinti lietuvius į katalikų tikėjimą pavyko tikrai patiems jų kunigaikščiams — Jogailai ir Vytautui.

Jogaila, išgyvenęs Lenkijoje istisus metus, atvyko į Vilnių krikštinti lietuvių 1387 metų pradžioje. Iš Lenkijos jį atlydėjo būrelis ponų ir kunigų, kurių tarpe buvo ir vienas vyskupas. Vilniuje prie Jogailos prisijungė dar Vytautas ir vienuoliai pranciškonai. Jie jau senokai gyveno

Lietuvoje, tad galėjo sėkmingai skelbti Kristaus žodį. Tačiau jų buvo nedaug, o lenkų kunigus maža kas suprato, todėl žmonėms tikėjimo tiesas turėjo aiškinti ir Jogaila su Vytautu.

Vieną gražią dieną prie didžiojo kunigaikščio rūmų Jogaila sukviėtė visus savo artimuosius, žymesnius lietuvių didikus, bajorus ir Vilniaus miesto žmones. Visiems susirinkus, Jogaila pareiškė, kad nuo šiol Lietuvoje įvedamas katalikų tikėjimas, kurį jie turi priimti. Žmonėms, aišku, pagailo tėvų tikėjimo, su kuriuo buvo suaugusios jų širdys, bet negalėjo daug prieštarauti. Jų valdovo žodis buvo tvirtas ir griežtas.

Pirmaisia Jogailos paklause lietuvių didikai ir bajorai, kurie nebuvo priėmę krikšto Krokovoje. Tie pirmieji apsikrikštijo. Paskui jų pavyzdžiu pasiekė kiti lietuviai iš Vilniaus miesto ir artimųjų jo apylinkių. Jie krikštijosi draugė su žmonėmis ir vaikais. Jogaila dalijo jiems baltus vilnonius drabužius ir kitokias dovanas. Kryžiuočiai paskui visiems skelbė, kad lietuviai dėl mankniekių išsižada savo tikėjimo. Tačiau garbingi mūsų sentėviai jį keitė ne dėl dovanų, bet klausydami savo valdovų.

Iš Vilniaus su būreliu kunigų Jogaila buvo išvykęs krikštyti žmonių ir į kitas

Poeto Putino Prieškomunistinis Palikimas

Iki mūsų poetas Putinas tebebuvo gyvas pavergtojoje Lietuvoje, nebuvo galima skelbti jo eilių, pliekiančių kailį raudonojo pavergėjo. Dabar, jam mirus, galime spaudinti. Jis parašė ir „Sakalo“ leidykla Kaune 1943 m. išleido eilių rinkinį „Šiosios dienos“, kuriam pats autorius parašė ir dedikaciją 1943 metų balandžio 12 d. okiečių okupantu cenzūra ne leido spaudinti, tai atspausdinta slapta. Tai knyga neminama jokiam V. Putino veikalų sąrašė. Bet joje yra įdomių ir nepaprastai aiškių Putino pažūrų į komunistinius okupantus. Duodame ML vieną kitą didžiojo mūsų poeto pavyzdį:

LIAUDIES DAINA

Nuo Baltijos jūros lig Vilniaus kalnelių
Dejuoja lietuviai maskolių naguos.
Su ašarom gula, su ašarom kelia.
Tik vėjai, tik audros jų širdis paguos.

Budėkit Žemaičiai,
Budėkit, Aukštaičiai,
Budėkit Dzūkija, budėkit Sūduva!
Pakils audros, vėjai,
Ir žus mūs skriaudėjai —
Atgims dar gražesnė laisva Lietuva!

Iš bočių sodybų išvarė mūs brolius,
Išniekino brangius senelių kapus.
Pavergęs mūs žemę raudonas maskolius
Mūs amžinas priešas ir buvo ir bus.
Budėkit Žemaičiai, ir tt.

Dejuoja vergijoje visi darbo žmonės,
Paskendę skurde ir nelaimė karčioj.
Lygybės, brolybės ir laisvės svajonės
Išnyko žiaurioj bolševikų valdžioj.
Budėkit, Žemaičiai ir tt.

Į tolimus rytus plataus Kazachstano
Jie grūda mūs brolius, tėvynės vaikus.
O ten, kur iš seno lietuviai gyveno,
Atvarė kolchozininkų juodus pulkus.
Budėkit, Žemaičiai ir tt.

Bet jau nebeilgos vergijos mūs dienos,
Jau artinas keršto rūsti valaida.
Pavirs tuoj griuvėsiais kalėjimų sienos,
Kovoj žengs į laisvę lietuvių tauta.

Budėkit, Žemaičiai,
Budėkit, Aukštaičiai,
Budėkit Dzūkija, budėkit Sūduva!
Pakils audros, vėjai,
Ir žus mūs skriaudėjai —
Atgims dar gražesnė laisva Lietuva!

Aukštaičių vietas. Jis aplan-
kė Ašmeną, Krėvą, Lydą,
Gardiną, Meikinę, Eišiškes ir
kitus Rytų Lietuvos miestelius.
I rečiau gyvenamas vietas,
kur pats karalius neužsukdavo,
Kristaus žodį nunešdavo kunigai ir vienuoliai,

(Būs daugiau)

PASUK SAVO GALVELE VIŠČIUKAI

Uždavinys Nr. 10

Viena pardavėja atvežė tur-
gun viščiukų parduoti. Viena
pirkėja nupirko pusę visų
viščiukų ir dar pusę vieno

viščiuko ir nuėjo. Paskui ki-
ta pirkėja nupirko pusę liku-
sių viščiukų ir dar pusę vie-
no viščiuko ir nuėjo. Vėliau
atėjo trečia pirkėja ir taip
pat nupirko likusių viščiukų
pusę ir dar vieno viščiuko
pusę. Jai nupirkus nebeliko
nė vieno viščiuko.

Kiek iš viso viščiukų par-
davėja atvežė į turgų?
(3 taškai)

ATSAKYMAI

Nr. 8. Žmogus turėjo tiek
pat pirštų, kiek kiti žmonės
turi, t.y. 20. Bet per žioplū-
mą neteisingai pastatė skiry-
bos ženklelius, rašydamas. Po
žodžio «dvidešimts» nepasta-
tė dvitaškio, todėl ir išėjo
toks nesusipratimas.

Nr. 9. Vienas vedęs jau 4
metai, o kitas 8 metai (du
kart seniau). Užpernai pirma-
sis buvo vedęs dar tik 2 me-
tai, o antrasis 6 metai (tr. s
kart seniau).

ŽMOGU IR ČIGONAS

Uždavinys Nr. 11

Ėjo keliu suvargęs žmogelis
ir sutiko čigoną. Užklaustas
žmogelis pasipasakojo, kad
jis jau leidžias paskutinius
pinigus ir nebežinas, kaip
toliau gyvensias. Čigonas
jį suramino, sakydamas, jog
žinas paslaptį, kaip pinigų
dvigubai padauginti. Jis
mielai pamokė žmogelį, kaip
pinigus pasidauzinti, jei
žmogelis sutiks už kiekvieną
pada gimą duoti 40 centų.
Žmogelis sutiko.

Čigonas lepė įdėti pinigų
į kepurę. Perėjo abu per til-
tą, kepurę pakraė, žiūri —
pinigų ištikrųjų dvigubai dau-
giau, negu įdėjo. Žmogelis ap-
sidžiaugė, paėmė iš kepurės
40 centų ir atidavė čigonui.
Taip pat jie padaė antrą, o
paskui ir trečią kartą. Bet
kaip žmogus nustebė, kai tre-
čią kartą perėjęs tiltą ir ati-
davus čigonui 40 centų, pini-
gų jam pačiam nė cento ne-
beliko.

Kiek pinigų žmogelis turė-
jo pačioje pradžioje?

(3 taškai)

TARAKONAI

Vienas žmogus paskambino
į parduotuvę, kur pardavinė-
jami gyvūnai, ir užsakė iš
karto 30.000 tarakonų.

— Viešpatie! Ką gi jūs su-
tiek jų veiksite?

— Matote, aš šiandien išsi-
kraustau iš buo, O mano bu-
to nuomos sutartyje parašy-
ta, kad aš privalau palikti to-
je pačioje būklėje, kokioje
radau kai atsikrausčiau.

TARPTAUTINĖ KALBA

- Kas yra «esperanto»?
- Tarptautinė kalba.
- O kur ja kalbama?
- Niekur.

Bėga Castro draugai.

(pabaiga iš 2 pusl.)

rė išpūdis, kad rusų kalba pirmąją prieš lietuvių, nors lietuviai tiek partijoje, tiek šalia jos stengiasi tam atsišpirti.

IŠS UNČIA KITUR

Aš taipogi girdėjau skundžiantis, kad geriausi lietuviški išdirbiniai esą išsiunčiami Rusijon. Betgi akvaizdoj čio nykščio gerbūvi (ką vietiniai partiečiai bando paneigti, nes bijo suerzinti Maskvos ponus) šis skundas atrodo ne daug ką reiškia.

IŠSUNKIA RUSUS

Lietuvos pareigūnai tvirtina, kad tik 17 procentų gyventojų esą nelietuviai, iš kitų o vietų Respublikų. Bet aš pastebėjau, kad lietuviai jaudina si dėl didelio nelietuvių skaičiaus Vilniaus apylinkėse ir kitur).

Tačiau nežiūriot visų šių baimių, lieka tvirtas faktas, kad Lietuvoje gyvenimas yra geresnis nei Rusijoje ar kitose Sov. Sąjungos respublikose. Armėnai gal turi daugiau sąvarankiškumo, bet pas juos daugiau vargo nei Lietuvoje.

(pabaiga iš 3 pusl.)

paaiškėję, kad yra jaunimo ne vien turinčio lietuvišką lukštą, bet ir turinį.

Iš viso stučių savaitės metu gausiose viešose ir privačiose diskusijose buvo paliesta daug įdomių mūsų tautą ir kultūrą liečiančių klausimų. Jaunimas ir senimas simpoziumu buvo labai patenkintas ir nutarta tokių daryti daugiau.

LF bičiulių puikiai praėjusi savaitė uždaryta rugpiučio 20 d. sv. Mišias atnašavo ir pamokslą pasakė kun. Kemežis. Uzdarojąją kalbą — dr. A. Damušis.

Nepaisant, kad buvo daug paskaitų, diskusijų ir pasitarimų, gausus dalyvių skaičius savaitė buvo labai patenkintas. Dalyviai atsigaua dvasiškai ir fiziškai ir daugelis jų metų metais stengiasi jose dalyvauti. Kitais metais ji taip pat numatoma Dainavoje.

TOKIA TVARKA

Būrys studentų iš Rygos vieno Vilniaus laikraščio redakcijoj apsiskundė «Neringos» kavine. Radę ant durų

užrašą «Miest niet» (vietų nėra). Paprasę įleisti bent pažiūrėti į vidaus išpuošimus, apie kuriuos girdėję. Pamatę ne tik išpuošimus, bet ir gana daug neužimtų stalų. Tačiau jiems buvę sausai pasakyta, kad tie stalai neaptarnaujami ir tiek.

Redakcija nusiuntė kavinėn savo žvalgus. Tie irgi rado tą patį užrašą ant dar tuščių stalų užrašus — «Zakazano» (užsakyta). Žvalgai laukė kine valandą, bet joki užsakytojai neatėjo. Tada išsiteravė, jog tie stalai laikomi ne užimti todėl, kad kavinėje trūksta padavėjų. Grįžę redakcijon, žvalgai paskelbė laikraštyje pasiūlymą «Neringos» kavinei pakeisti užrašą ant durų: vietoj «nėra vietų» parašyti, kad «nėra padavėjų», arba stačial — «nėra tvarkos».

(ELTA)

TOKIE LIETUVIAI GARBĖS PILIEČIAI...

Vilniaus miestui pridėjo dar tris «garbės piliečius», rusų raketinės kariuomenės vadą maršalą N. Krylovą, rusų aviacijos maršalą J. Savickį ir generolą pulkininką v. Obucho-

vą. Tie nauji «Vilniaus piliečiai» gyvena Maskvoj ir atitinkami raštai jiems buvo įteikti tenai. Ta garbė jiems pripažinta už tai, kad 1944 metais dalyvavo Vilniaus rusų naudai atsigrobime iš vokiečių.

(ELTA)

ŠERNAI IŠKNISO

Viename Panevėžio rajono kolchoze šernai iškniso 9 ha kviečių. Nuostolių apie 3 tūkstančiai rublių. Apdraudus nuo šernų nėra, Kolchozo agronomas reiškia pretenzijas medžiotojams, kam jie savo būsimoms aukoms neparūpino maisto žiemą miske... Todėl jie turi atlyginti kolchozui.

(ELTA)

— Panele, kai pabundu, pirmiausia prisimenu jus.

— Jūsų draugas tą pat sako.

— Bet aš anksčiau už jį keliuosi.

[SIDÉMÉTINI ADRESAI

LIETUVOS ATSTOVYBES

URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel 50-2180. Veikia kasdien prieš piet

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA

ZELNA: Rua Inacio ir Av Zelina. Mons. Pío Ragažins kās. Tel. 63-5975

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos. Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 51 4011

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatinės šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

"SOFIJA"

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

— Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaite — Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.

Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų!

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą.

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra labai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua: Dino Bueno, 795 a 835
Telefonas: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Metalurgica ARPRA LTDA.
METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS
PARA AUTOMÓVEIS
ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS
Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das
Paneiras — V. Prudente
Caixa Postal 371 — São Paulo

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606 Tel. 8-6423.

Iždininkas p, JURGE GARŠKA Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniai 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniai 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniai ir šventadieniai 8.00 ir 17.00 val. Darbo dienomis 7 ir 7.30 val., arba atskirai susitarus dėl laikų, kai turimos metinės ar 7 d mišios

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

1. Ištą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde 17,15 val.

Antrą: Jaçana klierikų kopl. 8.15 val. Bom Retiro 10 val. Utinga 18.00 val.

Trečią: Agua Rasa 8,15 val., Moinho Velho 11 val., Lapa 16 val.

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

"Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAI 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

Mūsų Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

VYSKUPAS V. BRIZGYS

Brangūs Lietuviai

Kreipiuosi į jus ne eliniu reikalu, kuris ateityje nepasikartos. Lietuvos vyskupai dar laisvės metais svarstė galimybę sukurti kokį nors lietuvių paminką šv. Petro bazilikoje Romoje. Pasaulio ir Lietuvos tragedija sukliudė jiems tai įgyvendinti.

Tuoj po antrojo pasaulinio karo vyko po šv. Petro bazilika archologiniai tyrinėjimai. Jų metu buvo atkastas švento Petro karstas. Prieš tai jis buvo patikrintas tik imperatoriaus Konstantino laikais. Atkastoje erdvėje nutarta įruošti kelias koplyčias. Tada buvo galimybė ir lietuviams vieną gauti. Arkivyskupas Metropolitai Juozapas Skvireckas ir Vyskupas Vincentas Padolskis kreipėsi į mane, kad aš sukūčiau surinkti šiam tikslui lėšas. Aš, vos tik atvykęs į Ameriką, su Amerikos lietuviams santykių turėjau dar mažai, tremtiniai visi buvo tik naujakuriai; nepatikėjau galįs tai padaryti ir atsisakiau. Koplyčios teko kitems.

Praėjusiais 1966 metais buvo mums pasiūlyta iš Vatikano dabar tokią koplyčią iškasti arti švento Petro karsto. Aukštoje pareigoje esą lietuvių prieteliai gavo neformalų ir šventojo Tėvo pritarimą. Pasiteiravę daugelio lietuvių kunigų ir pasauliečių nuomonės, mūdu su a.a. Vyskupu Pranciškum Braziu šių metų gegužės mėnesį pasirašėme tuo reikalu prašymą šv. Petro bazilikos administracijai. Teigiamas atsakymas buvo gautas liepos mėnesį. Žodžiu ir raštu yra sutarta, kad šv. Petro bazilikos kriptoje bus iškasta ir įruošta lietuvių tautos vardu koplyčia. Šv. Marijos Gailestingumo Motinos — Aušros vartų Vilniuje titulu koplyčia bus skirta lietuvių tautos kankinių atminimui. Altorius sienoje bus Aušros vartų — Gailestingumo Motinos paveikslas mozaikos kopija. Dviejų sienų projektus paruoš lietuvių menininkai. Apie visus projektus, G. r. b. s. ir Darbo Komitetus visuomenė bus informuojama. Koplyčia turėtų būti visą pasaulio lietuvių paminklų klas. Prasome todėl kiekvieną lietuvių prisidėti nors mažą auką. Labai pageidautina, kad šiam tikslui būtų sudarytas komitetas kiekvienam krašte. Visos išlaidos siektų apie 70 tūkstančių dolerių. Viso pasaulio lietuviams tai nedidelė suma. Jeigu laiku surinksime lėšas, koplyčia gal bus įrengta 1968 metais. Pasirašykime ir sukurkime mūsų tautos paminklą šalia šv. Petro karsto Romoje.

V. Zelina

Spalio 8 dieną, 4 valandą po pietų, Seselių Pranciškiečių gimnazijos salėje yra rengiama vaikų šventė.

Žilvičiai kviečia visus dalyvauti.

Programa:
16 val. ryto — Šventos Mišios.
16 val. — Meninė Programa.
lėjimas laisvas.

Vila Zelinoj jaunučių choro pamokos būna šeštadieniais.

DR. ANTONIO ŠIAULYS

C. R. M 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada
Horario - das 14 as 20 horas
Sabado das 9 as 12 horas

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206. 1o andar,
Apto2, Vila Prudente, Tel. 63-5352

PIKNIKAS

Lietuvės Katalikės Moterys spalio 8 dieną rengia pikniką išvažiavimą į Marijos Kindurienės ūkį. Bilietai gaunami pas visas KM Draugijos nares.

Piknikan vykstantiems mišios bus 6 valandą ryto o autobusas išvyks iš Zelinos tuojau po mišių. tai yra 6,30 valandą.

Izabelė Seliokienė
LKMDrjos pirmininkė

niais trečią valandą po piet. Dainavimo moko muzikos mokytoja L. Šukytė. Po dainų būna lietuvių kalbos ir tautinių šokių pamokos. Moko L. Aleknavičiūtė.

Mooca

BAIGIAMA LANKYTI

Misijonierius Jonas Bružikas jau aplankė vilas Almeida, Carolina, Espanha, Teresinha, Bom Retiro, Iairia, Chora Menino, Santana, Mandaguí, Tucuruvi, Vila Gustavo, Vila Nivi, Vila Nilo, Jaçana, Parque Edu Chaves ir apylinkių lietuviams, palaimindamas namus ir palikdamas Kūčioms plotkelių. Ateinančią savaitę lankys Tautų Parko, Utinga Santa Teresinha, Barcelona Camilopolis ir Vila Industrial lietuviams.

Dovanokite, kad kitokio pranešimo iš anksto neduodame, kaip Lietuvoje darydavo, Čia kitokios sąlygos. Nesivaržykite ir nesijaudinkite, jeigu stauga ir nelauktas kunigas randa namus bešvarinančius, ar lovas nepaklotas. Tie yra paprasti dalykai ir niekas dėl jų neturi varžytis. Svarbu, kad žmogus neatstumia atlinkančio dvasiško ir leidžia Dievui kunigo rankomis palaiminti ne tik savo namus, bet ir žmones. Nesivaržykite ir atviriau išsikalbėti su kunigu Papasakokite jam savo vargus, rūpestius ir džiaugsmus.

Tokio apsilankymo proga kiekvienas gali užsiakyti vietinėlį Brazilijoje lietuvišką laikraštį «Mūsų Lietuvą» ir net už praėjusius metus atsiesti.

T, Leonas Zaremba jau įpilkė visą Vila Anastacio ir apylinkes ir jau pradėjo lankyti Lapą su kaimyniniais rajonais. Tik kadangi spalio 4 dieną turės porai savaitę išvykti į Šiaurės Ameriką, tai jo kalbėjimas sustos nuo spalio 3 iki 19.

Gimtadienį spalio 2 d. minėdamas savo nariui

JONUI DIMŠAI

Ilgiausių, laimingų metų linki

«Aušros» choras

Comercio e Industria de Guarda Chuvas

VICENTE VICTOR BANYS

Rua Coelho Barradas, 104, V. Zelina

Vendas por atacado e a varejo.

ATSKIRO NUMERO

KAINA 0,15

Ateinantį trečiadienį Mūsų Lietuvos Agurkų Rasa apylinkėse nepailstantis platintojas ir išnešiotojas p. VINCAS LEITA švęs 75 metų amžiaus sukaktį. ML Administracija ir Redakcija linki jam toliau taip judriai geroje sveikatoje lankstytis ir nepailsti lietuviško žodžio tarnyboje! Ilgiausių metų!

PADĖKA

Šv. Juozapo Vyrų Brolija dėkoja T. Jezuistams už patalpas, šeimininkams ir padėjėjams bei padėjėjams, programą išpildžiusiam kvartetui bei meninio skaitymo būreliui ir visiems baliuje dalyvavusiems ir nedalyvavusiems rėmėjams.

Juozas Matelionis
Brolijos pirmininkas

(pabaiga iš 1 pusl.)

lietuviškumo mirties ženklas.

P. A. Vinkšnaitis sąmojingai žodžiu palydėdamas įteikė «Dramos mėgėjų ratelio dovaną «Mūsų Lietuvai».

Savaitraščio niekad nepailstantis administratorius Tėvas Jonas Bružas papasakojė laikraščio sunkią pinigine padėtį ir paprašė leisti pereiti per salę su skrybėle, ir kas kiek galės padaryti. Dalyviai pasiūlymą priėmė karščiau plojami rankomis. Šita rinkliava davė «Mūsų Lietuvai» 250,00 kr. Be to dar 18 asmenų pasižadėjo būti garbės leidėjai vieno numerio, Tokiu būdu puotoje dalyvavę apie 160 svečių sumetė «Mūsų Lietuvos» reikalams 1.150.000 kruzeirų. Visa tai buvo ekstra dovanos, į kurias neįskaitomos baltos pakvietimų aukos. Paties baltos gryno pelno liko 600,000 kruzeirų, kuriuos Vyrų Brolija jau įteikė ML administracijai. Tai gi Spaudos Baltus davė ML milijoną, septynis šimtus ir penkis dešimtis tūkstančių.

Sokiai, dainos, vaisės užtruks iki 4 valandos sekmadienio ryto. Šį kartą šokius pajavirino Jonas Bagdžius, Bendruomenės choro pirmininko vadovaujami tautiški rateliai, į kuriuos įsijungė kone visi dalyviai. Šis baltus parodė, kaip gražiai ir kultūringai moka linksminintis mūsų vyresnioji karta ir kokia dosni ji gali būti lietuviškiems reikalams, kai turi pasitikėjimo tiems reikalams vadovaujančiais asmenimis. Gaila, kad iš jaunimo tik vienas kitas tebuvo matyti.

Koresp.

URGENTE VENDE-SE CASA em: S. Vicente

1 terreno e/2 moradias
preço À VISTA NCr.\$ 6.000,00
Tratar pelo Tel.: 33-2484 ou
Av. Paulista, 648 — entrada 2
Apto., 903.